

regner med, at disse 2½ Mill. Kr. kan drages fra Status; han glemmer, at i den Status, der blev opgjort den 30. Marts 1927, findes mange af disse Udgifter og Indtægter, som skal effektueres i indeværende Aar, allerede optaget, nemlig dels som Tilgodehavende og dels som Skyld overfor andre. Hvis man f. Eks. tager de 3 Mill. Kr., der skal komme til Udbetaling til Kommunerne, saa er den største Del af disse Penge allerede optaget i den Status, som den højtærede Minister gaar ud fra, som skyldige til Kommunerne. Det har undret mig ganske overordentligt, at den højtærede Minister har kunnet begaa en saadan Fejl. Jeg synes i og for sig, at Arbejdsdirektoratet, naar Ministeren har Mulighed for at begaa en saadan Fejl, burde have henledt Opmærksomheden paa, at man ikke kan behandle Tal paa den Maade.

Det, der bliver tilbage, er da det, jeg har sagt, at de 10 Mill. Kr. kan regnes at være til Raadighed i Løbet af denne Vinter, hvor der kunde være Brug for dem til Støtte for Kommunerne. Mine Udtalelser gik ikke ud paa at kritisere, at den højtærede Minister har opført de 3½ Mill. Kr. paa Finansloven til Indbetaling i Arbejdsløshedsfonden; det er jo fastsat i den gældende Lov, saa der er ingen Grund til at kritisere dette. Men jeg nævnte dette Forhold, at man endnu her i Rigsdagen bevilger Penge ind i det kommende Finansaar til Indbetaling i denne Arbejdsløshedsfond, jeg nævnte det for at illustrere, hvor urimelig en Ordning det er, vi her staar overfor, at man endnu i 1928—29 skal indbetale saa store Beløb til en Fond, hvis væsentlige Funktioner er standstet, som ikke har Brug for disse Penge, samtidig med, at Kommunerne er sat i en fortvivlet Tilstand. Jeg har stadig den Opfattelse, at der her foreligger et Forhold saa urimeligt, at det høje Ministerium vil faa meget vanskeligt ved at opretholde det.

Jeg skal takke den højtærede Handelsminister for Tilsagnet om, at de foreliggende Oplysninger vedrørende Størrelsen af den danske Industris Toldbeskyttelse nu i en meget nær Fremtid kan ventes offentliggjort. Jeg bør for saa vidt ogsaa takke Ministeren for hans Tilsagn om at gennemføre Banklovforslaget i den af Folketinget tidligere vedtagne Skikkelse, selv om det af Ministerens Udtalelser her i Gaar saavel som af de Udtalelser, han fremsatte under Forespørgselen vedrørende Bankspektøren, fremgaar, at den nye Banklov ikke hører til de Lovgivningsarbejder, som han finder særlig paakrævet; det fremgaar

af Ministerens Udtalelser, at han fremsætter dette Forslag nødtvungent, og tillige, at han selv er uenig i det Forslag, som han om kort Tid skal fremsætte oppe i Landstinget. Det er klart, at herefter kan man ikke erkende, at Ministeren er den bedst egnede Mand til at virke fremmende paa Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen. Men det er at haabe, at Rigsdagen selv med tilstrækkelig Styrke vil kunne tage Sagen i sin Haand.

Den højtærede Handelsminister udtrykte i og for sig Enighed med mine Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om den gældende Kreditindskrænkningspolitik. Ministeren var enig i det ønskelige i en Lempelse af denne Kreditindskrænkning, men han føjede dog til, at Nationalbanken havde aldeles utvivlsomt gennemført en Ændring i denne Kreditindskrænkning, og at Nationalbanken utvivlsomt i den kommende Tid vilde imødekomme alle berettigede Krav, saaledes at det ikke kunde siges, at Kredit vilde blive nægtet, naar god Sikkerhed stilledes. I og for sig er der altsaa Grund til at være tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser. Men der er jo det at sige dertil, at en almindelig Udtalelse af den Karakter har vist sig ikke at have ret stor Værdi. At henvende sig til Nationalbanken med Henstillinger af den ene eller den anden Art synes at være som at slaa paa en Uldsæk; Nationalbanken mener altid, at den imødekommer alle berettigede Krav, men Erfaringer overalt fra Landet viser, at man tror ikke paa disse Erklæringer fra Nationalbanken, at et virkeligt Udtryk for den Kreditpolitik, som Nationalbanken fører, findes ikke i de Udtalelser, som fra Tid til anden kommer fra Nationalbanken, og derfor skal jeg gentage min Henstilling til den højtærede Minister om, at Regeringen anvender den Indfyldelse, som Regeringen dog har overfor Nationalbanken med Hensyn til dennes Kreditpolitik.

Jeg beklager, at det synes, som om Forslaget om Landmandsbankens Ordning vil lade vente paa sig, saa længe som den gældende Lov overhovedet tillader det. Jeg beklager det, ikke mindst, fordi hele denne Sag staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kapitaltilførselen her til Landet og i Forbindelse med den deraf følgende Indfyldelse paa Rentefoden og paa hele den Rentebyrde, som Erhvervene sukker under i Øjeblikket. Jeg vil gerne hertil føje — jeg gør det nu, i god Tid — en indstændig Anmodning til den højtærede Handelsminister om at drage Omsorg for, at der som